

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: Y. N., nar. ,
státní příslušností Republika Kazachstán,
bytem v ČR ,

zastoupeného Mgr. Tomášem Císařem, advokátem,
sídlem Vinohradská 22, Praha 2,

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 12. 2023, č. j. MV-181101-4/SO-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, č. j. OAM-74780-41/ZM-2022 ze dne 29. 6. 2023, kterým bylo podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno správní řízení o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty žalobce z důvodu, že se žalobce bez vážného důvodu nedostavil k výsledku.
2. Žalobce namítl, že ve správním řízení byla zvlášť závažným způsobem porušena ustanovení o řízení před správním orgánem, rozhodnutí je nezákonné, nepřezkoumatelné a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

nepřiměřené. Správní orgán nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, byl porušen § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správního řád“). Dále byl porušen § 68 odst. 3 správního řádu, rozhodnutí nebylo řádně odůvodněno, zejména ve vztahu k přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí. Toto pochybení implikuje rovněž porušení § 2 odst. 3 a odst. 4 správního řádu, správní orgán nedbal řádně oprávněných zájmů žalobce a přijaté řešení neodpovídá okolnostem případu. Žalobní námitky nebyly řádně vypořádány. Správní orgán prvního stupně označil za důvod zastavení řízení skutečnost, že žalobce se nedostavil k výsledku v nařízený čas, kdy ani neomluvil svou účast. Sám správní orgán v usnesení připouští, že předvolání bylo účastníku doručeno fikcí dne 13. 6. 2023, kdy výslech měl být již 21. 6. 2023. Žalobce bohužel datovou schránku neotevřel v mezidobí od doručení předvolání do výsledku, kdy tak reálně o výsledku nevěděl, i když z napadeného usnesení se podává, že formálně mu bylo předvolání doručeno. S ohledem na to, že napadené usnesení bylo vydáno cca týden po výsledku, žalobce ani neměl šanci se z výsledku omluvit, správní orgán mu k tomu nedal časový prostor a rovnou řízení zastavil (neseznamoval s podklady), a to v situaci, kdy žalobce doložil veškeré náležitosti stanovené zákonem a splnil veškeré požadované podmínky, nebyla mu doručena žádná výzva k odstranění nedostatků žádosti a s ohledem na typ řízení ani neočekával, že by správní orgán měl jakýkoliv výslech nařizovat. Správní orgán si musel být vědom toho, že předvolání bylo doručeno fikcí, tj. žalobce o výsledku reálně informován nebyl, nevěděl o něm. Jediným pochybením žalobce bylo, že si po určitý čas neotevřel tzv. datovky. Správní orgán věděl, že se jedná o žalobce, který byl doposud plně procesně aktivní a součinný se správním orgánem (i napadené usnesení bylo doručeno nikoliv fikcí) a jeho pobytová historie nevykazuje zásadních vad. Navíc se jedná o otce dvou dětí, manžela a živitele rodiny. Reálně hrozí, že kvůli neotevřené datové zprávě bude žalobce nucen vycestovat z území ČR a absolvovat zdlouhavý proces podání žádosti přes zastupitelský úřad. Dle žalobce přísné zákonné pravidlo použité v tomto případě míří na situace, kdy se osoba, ač si je vědoma výsledku, se na tento nedostaví (je tedy úmyslně procesně neaktivní), nikoliv na jeho případ, kdy pouze nevěděl o konaném výsledku v důsledku náhradního doručení. S ohledem na shora uvedené se žalobce ani nemohl omluvit, kdy své důvody a omluvu vyjádřil až svým odvoláním, kdy i v rámci odvolacího řízení mohl být účastník bez jakýchkoliv obtíží vyslechnut, kdy správní orgán o jeho výsledku již zájem neměl. Jednalo se o nepřiměřeně tvrdý postup. Správní orgán nedal žalobci možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Správní orgány neposoudily závažnost zásahu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce. Žalobce má za to, že by se v jeho případě jednalo v prvním stupni toliko o usnesení o zastavení řízení, měla být otázka přiměřenosti být vzata v potaz, takové posouzení mělo být učiněno, a to s ohledem na zcela zjevný zásah do rodinného života žalobce, jeho malých dětí a manželky s ohledem na čl. 8 Úmluvy.

3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Napadené rozhodnutí nepovažuje za nezákonné, věcně nesprávné, vnitřně rozporné ani nepřezkoumatelné. Stav věci byl zjištěn v souladu s § 3 správního řádu. Předvolání k výsledku bylo žalobci doručeno v souladu se zákonem, a to prostřednictvím datové schránky evidované v informačním systému cizinců. K doručení fikcí žalovaná poukázala na § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, (dále jen „zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů“). Vyzvednutí zásilky prostřednictvím datové schránky je zcela ponecháno na vůli adresáta. Rozhodnutí adresáta, že si zásilku ve lhůtě nevyzvedne, nezakládá nelegitimitu takového doručení. Žalovaná dále zmínila nález Ústavního soudu, č. j. II ÚS 2317/10-1 ze dne 30. 9. 2010 a uvedla, že každý držitel datové schránky má možnost

nastavit si notifikaci o obdržené datové zprávě např. do soukromého emailu. Pokud tak žalobce neučinil, nemůže svůj nezodpovědný přístup klást k tíži správních orgánů. Správní orgán I. stupně nepochybil, když nerefletoval přiměřenost dopadů napadeného usnesení dle § 174a zákona o pobytu cizinců, neboť toto ustanovení se v případě usnesení o zastavení řízení nepoužije. O žádosti nebylo rozhodováno meritorně, pro posouzení přiměřenosti nebyl prostor. Byly splněny veškeré podmínky pro zastavení řízení o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

4. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
5. Dne 27. 10. 2022 požádal žalobce o prodloužení doby platnosti jeho zaměstnanecké karty.
6. Předvolání k výsledku na den 21. 6. 2023 ze dne 2. 6. 2023 bylo dle doručenký datové zprávy žalobci doručeno fikcí dne 13. 6. 2023.
7. V úředním záznamu ze dne 21. 6. 2023 je konstatováno, že žalobce byl předvolán k výsledku za čelem zjištění splnění podmínek pro prodloužení zaměstnanecké karty. Předvolání k výsledku bylo žalobci doručeno fikcí dne 13. 6. 2023, v uvedený termín se však žalobce nedostavil ani svou účast neomluvil.
8. Dne 29. 6. 2023 bylo Ministerstvem vnitra vydáno usnesení č. j. OAM-74780-41/ZM-2022, kterým bylo podle § 169r odst. 1 písm. n) zákona o pobytu cizinců na území ČR zastaveno správní řízení o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty žalobce z důvodu, že se žalobce bez vážného důvodu nedostavil k výsledku.
9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [(§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
10. K obecným námitkám ohledně porušení jednotlivých ustanovení právních předpisů soud uvádí, že tyto jako důvodné neposoudil. Skutkový stav věci byl ze strany správních orgánů zjištěn dostatečně a bez pochybností. Důvody zastavení řízení byly srozumitelně a přezkoumatelně vysvětleny.
11. Námitku žalobce, že správní orgán postupoval příliš tvrdě, pokud řízení o žádosti zastavil z důvodu, že se žalobce nedostavil k výsledku, soud důvodnou neshledal.
12. V dané věci bylo správním orgánem I. st. dne 2. 6. 2023 datovou schránkou vypraveno předvolání, které bylo žalobci doručeno fikcí dne 13. 6. 2023. Tyto skutečnosti jsou doloženy doručenkou datové zprávy, která je součástí správního spisu.
13. Podle 169j odst. 1 zákona o pobytu cizinců *správní orgán může za účelem zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vyslechnout účastníka řízení.*
14. Podle § 169j odst. 2 téhož zákona *na výslech účastníka řízení se použijí obdobně ustanovení správního řádu o důkazu svědeckou výpovědí, není-li dále stanoveno jinak.*
15. Podle § 169r odst. 1 písm. n) téhož zákona *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec v řízení o jeho žádosti odmítne vypovídat nebo se bez vážného důvodu nedostaví k výsledku.*
16. Podle § 59 správního řádu *správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

dostatečným, zpravidla nejméně pětidením předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.

17. Podle § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení.
18. Žalobce předně nijak nesporně skutečnost doručení jako takovou, neuvedl nic o tom, že by mělo v tomto směru nastat jakékoli pochybení, kterého by se měl správní orgán I. st. při doručování dopustit. Nesouhlasí-li žalobce s tím, že dle zákona se doručení tzv. fikcí považuje za příslušných podmínek za řádné doručení, není tato námitka důvodná. Jakkoli nelze vyloučit, že v případě doručení fikcí může skutečně nastat situace, kdy se účastník řízení obsah doručované písemnosti nedozví, nejedná se o žádný druhořadý či podružný typ doručení, nýbrž standardní zákonný postup doručování. Bylo-li tedy žalobci ze strany správního orgánu doručováno fikcí, kdy průběh doručování jako takového žalobce ani nijak nesporně, nelze přijmout argumenty žalobce, které tento způsob doručení zpochybňují.
19. Argumentace žalobce vyznívá v tomto kontextu dále tak, že by dle něj skutečnost, že mu bylo předvolání k výsledku doručeno fikcí, měla vést správní orgán k závěru, že se dotýčný neseznámil s obsahem písemnosti, a tedy že dotýčný nemusí vědět o tom, že se má konat výslech. Ani tuto argumentaci soud důvodnou neshledal. Za podstatnou a rozhodnou skutečnost je třeba považovat, že předvolání bylo žalobci nesporně doručeno, byť tomu tak bylo tzv. fikcí, jednalo se o platné doručení. Správní orgán nebyl povinen domýšlet důsledky fikce doručení ani v tomto ohledu dále reagovat například tím, že by žalobce k výsledku předvolával či na něj upozorňoval jinou alternativní cestou, nebo jej předvolával opakovaně.
20. Žalobci bylo předvolání doručováno prostřednictvím datové schránky, kterou měl zřízenou. Jakkoli pro něj jako pro cizince mohlo být obtížnější některým konkrétním parametrům datové schránky porozumět, bylo na něm, abys se s jejím fungováním a používáním obeznámil v dostatečné míře tak, aby byl spolehlivě schopen ji používat. V tomto ohledu soud opakuje, že žalobce ve své žalobě nijak nezpochybnil skutečnost, že mu písemnost byla do datové schránky řádně doručena, ale toliko uvedl, že důvodem, proč se s jejím obsahem neseznámil, bylo, že se do systému včas nepřihlásil a o doručení zprávy se tak včas nedozvěděl. Soud dodává, že nijak nerozporuje skutečnost, že se jednalo o jistě politováníhodné pochybení žalobce, to však bylo způsobeno jeho vlastní vinou, k žádnému procesnímu pochybení správního orgánu nedošlo.
21. Bylo na žalobci, aby se dostatečně seznámil s používáním systému datových schránek a aby sledoval průběh svého pobytového řízení, o kterém věděl, že je vedeno a že může v jeho rámci být například vyzván k doložení některých skutečností. Žalobce sice v žalobě uvedl, že byly splněny veškeré náležitosti, a tudíž nebyl dle něj důvod očekávat, že bude vyzván k doplnění a neočekával ani nařízení výsledku, nicméně ani tato jeho argumentace bez dalšího neobstojí, neboť žalobce musel počítat s tím, že se v řízení mohou objevit nějaké nejasnosti a že jej může správní orgán vyzvat k doplnění a sám ostatně připustil, že správní orgán má právo nařídit výslech či žádat další doplnění. Minimálně pak musel žalobce vědět, že mu bude ze strany žalovaného doručováno meritorní rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

22. Co se tedy týká námitky ohledně doručování, lze shrnout, že ze strany žalovaného k pochybení nedošlo. Žalobci bylo řádně doručováno skrze datovou schránku, což je v případě, kdy dotyčný tuto datovou schránku má zřízenou, postup zcela na místě. Správní orgán I. st. nepochybil ani tím, pokud se nepokoušel žalobce kontaktovat nějakým dalším alternativním způsobem poté, co zjistil, že mu předmětná písemnost doručena fikcí, a tedy se žalobce o jejím obsahu nemusel dozvědět.
23. Na výše uvedených závěrech nemůže nic změnit ani argumentace žalobce o tom, že měl svou omluvu z účasti na výsledku sdělit v odvolání, kdy též dodal, že žalovaná již v odvolacím řízení neměla zájem o konání výsledku. Soud k tomu uvádí, že účast žalobce na výsledku již nebylo možné zhojit v odvolacím řízení, jehož předmětem přezkumu bylo usnesení o zastavení z důvodu neúčasti žalobce na výsledku. V tomto řízení se žalovaná nezaobírala případem žalobce věcně, proto ani nemělo smysl, aby byl nařizován výsledek za účelem zjištění informací od žalobce.
24. K námitce žalobce, že jej správní orgán I. st. neseznámil s podklady pro vydání rozhodnutí, ale rovnou rozhodl o zastavení řízení, soud uvádí, že vzhledem k tomu, že byl ve věci dán důvod k zastavení řízení z důvodu neomluvené účasti žalobce na výsledku, nebylo správním orgánem rozhodováno meritorně, a tedy se ani v rozhodnutí nezabýval podklady, které byly zjištěny či doloženy ve vztahu k možnosti prodloužení karty. Případné vyjádření žalobce k podkladům by nemohlo na výsledku řízení nic změnit, neboť skutečnost, že mu bylo řádně doručeno předvolání k výsledku, na který se nedostavil, byla prokázána doručenkou z datové schránky a ostatními podklady se správní orgán věcně nezaobíral.
25. K námitce žalobce, že správní orgán nezkoumal přiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, soud uvádí, že tento postup žalovaná v napadeném rozhodnutí odůvodnila tím, že v případě žalobce se nejednalo o meritorní rozhodnutí, nýbrž o usnesení o zastavení řízení, přičemž soud se s tímto odůvodněním žalovaného plně ztotožňuje.
26. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
27. Správní orgány mají obecně povinnost se s přiměřeností dopadů rozhodnutí vypořádat, nicméně toto neplatí, je-li řízení zastaveno bez meritorního posouzení věci. Tak tomu bylo právě v případě žalobce, neboť v jeho věci bylo řízení zastaveno z důvodu, že se bez omluvy nedostavil k výsledku.
28. Žalovaná se k této (nejen žalobní, ale též odvolací) námitce žalobce detailně vyjádřila v napadeném rozhodnutí, ve kterém rovněž adekvátně poukázala na příslušnou judikaturu, na kterou lze odkázat. Konkrétně žalovaná uvedla rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, č. j. 10 Azs 206/2016 - 48, dle kterého: „*Judikatura specifikovala, že přiměřenost dopadů nemůže být řešena v případech, kdy bylo řízení o žádosti o prodloužení dlouhodobého pobytu zastaveno a o žádosti nebylo meritorně rozhodováno (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2016, čj. 1 Azs 108/2016-41, bod 22). (...) Posouzení přiměřenosti dopadů*

předmětného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců tak bylo z povahy věci vyloučeno“ (rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2016, čj. 2 Azs 76/2015-24, bod 35). Správní orgány ani krajský soud se nemohly zabývat věcnou stránkou žádosti (srov. bod [23]). Proto nepochybily, pokud se nezabývaly ani případným zásahem zastavení řízení do soukromého a rodinného života stěžovatelky.“ Dále zmínila rozsudek ze dne 16. 8. 2016, č. j. 1 Azs 108/2016 - 41, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl, že: „přiměřenost dopadů rozhodnutí nemohla být v předmětném řízení řešena, jelikož řízení bylo zastaveno a o stěžovatelčině žádosti nebylo meritorně rozhodováno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2015, č. j. 6 Azs 226/2015 - 27). Proto správní orgány ani městský soud nepochybily, pokud se nezabývaly věcnou stránkou dané žádosti, tedy ani případným zásahem zastavení řízení do soukromého a rodinného života stěžovatelky.“ Žalovaná rovněž konstatovala, že Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 7 Azs 5/2019 - 27 ze dne 14. 3. 2019, týkající se taktéž případu, kdy bylo řízení o žádosti procesně zastaveno, uvedl že „žalovaný nepochybil, pokud v daném rozhodnutí neposuzoval dopady do rodinného a soukromého života stěžovatele. Nejvyšší správní soud v uvedených rozsudcích takovou povinnost nedovodil ani na základě § 174a zákona o pobytu cizinců, či čl. 8 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a dalších.

29. Žalobce k žalobě k důkazu přiložil rodné listy dětí, kopie jejich pobytových oprávnění a oddací list, které však jsou pro rozhodnutí soudu nadbytečné, neboť vzhledem k tomu, že správními orgány nebylo ve věci rozhodováno meritorně, nezabývaly se, jak bylo již uvedeno, žalobcovými rodinnými vazbami. Tyto rodinné vazby žalobce soud nikterak nezpochybnuje, jejich další doložení však nemůže na výsledném závěru, že nebyl důvod s ohledem na zastavení řízení zkoumat dopady rozhodnutí do soukromého a rodinného život žalobce, nic změnit.
30. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobních námitek důvodné, a proto žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 22. 7. 2024

Mgr. Kamil Tojner v.r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.